

betænker, at 3—400 Fremmede var stillede op i Salen som Tilskuere, vil man forstaa, at Pladsen blev begrændset. De unge Piger lod sig imidlertid ikke genere, de gjorde deres Ting nydeligt og taktfast under deres Lærerinde, Frøken Marie Møllers, stille, dæmpede Komando.

Naar man véd, at Gymnastikeleverne er Bønderpiger, som næsten alle kommer fra tungt Arbejde, og kun i tre Maaneder daglig indøves 1 Time i Gymnastik, saa kunde Lærerinden virkelig være stolt af dette smukke Resultat.

Efter Gymnastiken, som frembragte en voldsom Klapsalve, opførte 12 af de unge Piger en Skjoldmødans, som bragte Tilskuerne i Begejstring.

Naturligvis vilde Dansen have taget sig smukkere ud i Costume, som den, der i de kvindelige Væveres Fagforening opførtes i Vinter. Disse unge Piger var i højrode Dragter med Guldhjelm, Brynje og Guldbælte med Dolk og Spyd.

Det er under alle Omstændigheder en sand Fornøjelse at se den kvindelige Højskoleungdom, dens kække, naturlige Fremtræden og dens store Interesse for Tidens sociale Spørgsmaal, og Høng Højskole gør et stort Arbejde i Samfundet, naar den, støttet af sine udmærkede Lærere, sender sine talrige Elever ud i Verden, men skønnest og maaské ikke mindst velsignelsesrig er Gerningen med de smaa hjemløse Børn, der vokser sig sunde og rødmussede under milde Øjne og forstandig Forplejning.

Søndagen den 26de Juli fejrede Højskolen sit 25-aarige Jubilæum med Festlighed og mange Talere. Vi ønsker den fremdeles Lykke til dens Virksomhed.

J. M.

Kvindelig Fremskridtsforening

holdt en selskabelig Sammenkomst d. 24. Juli, som skikkelig Københavner i Frederiksberg Have. Egenlig burde Foreningen have sejlet rundt i Kanalen for ret at sætte sig tilbage i den gode gamle Tid, da Frederik den sjette med sine Børn sejlede rundt der, for at glæde sit Folk, og da Folket var taknemligt og glad, naar det blot maatte raabe Hurra for sin Konge.

Rimeligvis var det et lille Fif af Bestyrelsen netop at føre Foreningen derhen, for at de alt for utaalmodige Medlemmer, der mener, at Foreningen ikke kommer rask nok frem, skulde mindes Kvindernes Stilling under Absolutismen — og saa være dobbelt glade og tilfredse med de store Fremskridt, Kvinderne i vore Dage har gjort i social Henseende.

Hvad Grunden nu end har været hos den vise Styrelse, saa morede vi os alle udmærket.

Man gav Møde Kl. 5, men havde neppe faaet Tid til at hilse paa Venner og Bekendte, før der kom en saa frygtelig Skyldregn med Lyn og Torden, at Vandet stod højt over Jorden; men Kvindelig Fremskridtsforeningsmedlemmer var godt bændede i Jostys store lukkede Lysthus. Regnen holdt imidlertid snart op, og Samtalen gik livligt og fornøjeligt. Efter at have forfrisket sig med den selskabelige Kaffe, spadserede man ind i Søndermarken og sluttede med samlede at spise til Aften i Pileallén.

Et Medlem, som var med.

Sangerfesten.

Den 26. og 27. Juli holdt de samvirkende Arbejdersangforeninger for København og Omegn af 1888 en stor Fest paa Vodroflund.

Det var da ikke alene et storartet Syn at se de 400 Sangere samlede paa den smagfuldt smykkede Kæmpetribune, men det var i høj Grad gribeende at høre alle disse skønne Mandsstemmer i en saa harmonisk Enhed sende deres Toner ud over Tilhørerpladsen.

Der er talt meget om Studenternes Sangforeninger, hvilken Skønhed og hvilket Liv de bringer med sig, og der er sikkert ikke sagt for meget; men der er en egen Skønhed ved Arbejdernes Sangforeninger, som Studenterne ikke kan give sig selv. Lad være, at det er vemodigt — det rører dog de dybeste Streng i ens Indre. Og hvad er det? —

Det er med ét Ord — den rørende Moltone, som deres Stemmer raader over, som kun kan tages af den lidende og kæmpende Menneskehed.

Iblandt dem ses de alvorlige, vejrbidte, haarde Træk, der ved Sangens bløde Toner faar det sympatetiske, det tillidvækkende frem i Ansigtstrækkene, saa man med fuld Tillid tør lægge sin svage Haand i den barkede Næve, thi man véd, den kan holde fast. Arbejderen er et prøvet Menneske, selv om han er ung af Alder.

Det er ikke for meget sagt, naar man siger, at en saadan Sangerfest virker opdragende ogsaa paa Tilhørerne.

Beundringsværdig taktfast og fremhævende de fineste Nuancer, ledede Musikdirektør Emilus Vilhelmi Sangerne, og Edvard Griegs dejlige melodiose „Sangerhilsen“, gjorde dybt Indtryk, men da „Sønderjylland“, Kor med Strygeorkester af E. Vilhelmi, sluttede første Afdeling, var der næsten ingen Ende paa Begejstringen.

Festen var i det hele taget i stor Stil. — Hele Vodroflund dekoreret, store Orkestre flere Steder i Haven, tre Steder Bal, og Varieté i Theatersalen. Her sang Koncertsangerinden Frk. Goise Brun, og her opførtes „Lille Nitouche“, hvori Fru Vilhelmi fornøjede Publikum med sin træffende gammeldags

stitutbestyrerinde, Frk. Tranekjær. Om Aftenen var Haven illumineret og til Københavnernes Skam betydelig mere fyldt end til Sangenes Udførelse.

Men hvor bliver Kvindernes Sangforeninger af? — Det er jo ikke rimeligt, at de ikke sidder inde med lige saa smukke Stemmer som Mændene; hvorfor danner de ikke mange smaa Kredse, der lige som de mandlige en Gang imellem slaar sig sammen og glæder sig selv og andre med store Sangfester?

Vi, der kender lidt til Foreningslivet, véd, at man kan ikke altid samles paa de store alvorlige Spørgsmaal, der maa lidt til, der løfter og hæver og gør Sindet let og frimodigt, og det var sandt, da Sangerne ved deres Fest sang:

Har Dagens Gerning gjort mig træt
Og mattet mine Lemmer,
Da føler jeg mig atter let,
Naar jeg en Sang istemmer.
Er Vejen lang og tung min Gang,
Og trænger jeg til Hvile,
Til Takten af en munter Sang
Jeg atter let kan ile.

Du Sangens underfulde Magt,
Træng dybt i Hjertets Indre,
Hvert Savn, som har mig Mismod bragt,
Jeg véd jo, du kan lindre,
Og sniger der sig stundom frem
Diverse Bryderier,
Du allerbedst bortjager dem
Med dine Melodier.
Hil Sangens Magt!

Kvinderne, især de unge, maa tage fat og samle Stemmer, danne Kor og maaské allerede til næste Sangerfest møde som en lille Tone, der forskønner og gør Sangen fyldigere. Vi har hørt en lille Fugl synge om, at Hr. Vilhelmi, som aldrig skyr Arbejde og Anstrengelse, naar han kan gavne Kunsten, ikke er uvillig til ogsaa at hjælpe kvindelige Sangforeninger, og vi kan meddele, at Formanden for Sangforeningerne, Hr. Holm, Stengade 9, 1. Sal, er villig til at give alle de Oplysninger, Kvindeforeninger kunde ønske til Vejledning for at danne Sangforeninger.

Vi haaber ikke, vore gode Stemmer blandt de organiserede Foreningers Kvinder vil lade vente paa sig.

AVERTISSEMENTER.

Folkeshøjskolen i København,

Linnésgade 22. K.

Den 1. November aabnes et **6 Maaneders Kursus**, fælles for Elever af **begge Køn**. Betaling for Undervisningen 80 Kr. For en enkelt Maaned 15 Kr. De, der ønsker det, faar Undervisning i **Tysk** og **Engelsk** uden Forhøjelse af Betalingen. Nogle uformuende Elever kan faa **fri Undervisning**.

Nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til undertegnede Forstander, der indtil 15. August bor i Hjørunde pr. Slangerup.

Morten Pontoppidan.

Tandlæge Fru N. Møller,

Frederiksberggade 19,

træffes hver Søndag fra 10—4.

Haandarbejder

paabegyndte og færdige, anbefales i stort Udvalg til billige Priser. Paa Brude- og Konfirmationsudstyr i Linné modtages Bestillinger. Om ønskes, kan Damerne selv lægge Tøjet dertil.

C. Willumsen,

Hj. af Linnés- og Frederiksberggade.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 8, 3. Sal.
Pilestræde 79 i Kurvemagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Guldbergsgade 2 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.

Indhold: Johanne Meyer: Et Statsseminarium for Kvinder. — Marie Luptau: Kunstakademiet — Johanne Meyer: Børstidende. — Aine Kristensen: Replik til en Rettelse. — J. M.: Høng Højskole. — Kvindelig Fremskridtsforening. — Sangerfesten. — Avertissementer.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19, København V.